

Undervisningsministeren (*Keiser-Nielsen*): Fremsettelsen af dette Lovforslag for den høje Rigsdag skyldes Ønsker, der i en lang Aarrække er udtalte om, at der maatte blive nedsat en Kommission til at overveje vort samlede Skolevæsen. Disse Ønsker er blevet udtalt saavel indenfor som udenfor Rigsdagen. Kommissionens Overvejelser skulde angaa hele vort Skolevæsen, baade Folkeskolen og den højere Skole, og et af Hovedpunkterne i Kommissionens Arbejde maatte da være at finde en saadan Skoleordning, at Folkeskolen som den fælles Grundskole, foruden at have sit Maal i sig selv og have sin selvstændige og bestemte Afslutning, tillige kunde benyttes til fra den at gaa over i de forskellige Skoler, der fører Uddannelsen videre, saaledes at man fra Folkeskolen med den Afslutning, som blev vedtaget, dels skulde kunne gaa over til den videre Uddannelse ved Universitetet og dels gennem en paa Folkeskolen bygget Ungdomsskole gaa ud i det praktiske Liv eller over til saadanne højere Lærestalter, der særlig har det praktiske Liv som Formaal, f. Eks. Polyteknisk Lærestalt, Farmaceutisk Lærestalt, Landbohøjskolen eller lignende, eller ogsaa gennem Ungdomsskolen over i den egentlige Folkehøjskole. Der er i længere Tid stadig fremført Klager baade fra tekniske Skoler og fra Institutioner, der benytter unge Elever, som har faaet deres Uddannelse gennem Folkeskolen eller gennem den derpaa byggede Mellem- og Realskole, eller ogsaa fra andre højere Lærestalter, ligesom der ogsaa fra Folkehøjskolerne er ført Klager over, at vor Folkeskoleundervisning ikke er saa god, at der egentlig kan bygges videre derpaa. F. Eks. har man fra Folkehøjskolerne og de tekniske Skoler hørt stærke Klager over, at man maatte spille en Del af den Tid, som egentlig var beregnet til disse Skolers egen Undervisning, paa at tage den elementære Undervisning op, som Folkeskolen burde have sørget for. Det er altsaa Klager, der viser, at der ogsaa indenfor vor Folkeskole findes store Mangler, at der trænges til en virkelig Reform, hvilket heller ikke er saa underligt, naar man tænker paa, at Folkeskolen for største Delen endnu bygger paa Skoleordningen af 1814, som jo var ganske udmærket for sin Tid, og som endnu har sine udmærkede Sider, men som selvfølgelig nok kan trænge til nogle Ændringer efter de over 100 Aars Forløb, hvori den har hersket her i Landet.

Ind under en saadan Kommissions Overvejelser vilde der komme mange Spørgsmaal. Jeg skal nævne det store Spørgsmaal

om Folkeskolens Tilsyn og Styrelse, som allerede har været undergivet Kommissionsbehandling og har været for i Rigsdagen for nogle Aar siden, men som, skønt det da var baade i Folketinget og i Landstinget og gik tilbage til Folketinget, ikke blev gennemført, vistnok særlig paa Grund af, at man ikke kunde blive enig om en virkelig rationel Affattelse af den nugældende § 8. Det vil altsaa blive nødvendigt at tage hele den nuværende Styrelse af Tilsynet, de nuværende Skolekommissioners og Skoledirektioners Sammensætning og virkelige Myndighed og deres Forhold til Forældrene og Kommunalraadene op til Overvejelse eller muligvis Spørgsmaalet om Betimeligheden af at afskaffe alt dette og indføre et nyt Tilsyn, helt nye og ændrede Styrelsesformer. — Endvidere er der det store Spørgsmaal om Læreruddannelsen, først og fremmest Læreruddannelsen ved vore Seminarier, som i Øjeblikket trænger i allerhøjeste Grad til en Reform. Ogsaa Uddannelsen til Lærerarbejdet ved de højere Almenskoler, cand. mag.-Uddannelsen er der fremført forskellige Klager over, og Overvejelser om den kunde der altsaa være Grund til at foretage. Ganske særlig er der et Spørgsmaal, som nu volder store Vanskeligheder, nemlig Forholdet mellem Seminarister og cand. mag.'er ved de saakaldte Mellem- og Realskoler. Her tænker jeg mig nu, at hvis man skulde komme bort fra den nuværende Mellemskoleordning, som har vist sig at rumme store Vanskeligheder, dels fordi den har lagt Overgangsaaet ved 15 Aars Alderen i Stedet for ved 14 Aars Alderen, og dels paa Grund af hele vor Folkeskoleordning, som har ført til, at Mellemskolen berøver Folkeskolen de dygtigste Elever, kunde der muligvis findes en Udvej ved, at man fik en forbedret Læreruddannelse ved Seminarierne, en udvidet Uddannelse, der særlig gik ud paa at uddanne Folk til at tage det store Ungdomsskolearbejde op og føre Eleverne videre ad den mere praktiske Vej ind i de praktiske Virksomheder i Stedet for ind paa den egentlig studerende Vej.

Et andet Spørgsmaal, som det vilde være af største Vigtighed at faa overvejet, er kommet stærkt frem efter Vedtagelsen af Loven af 20. Marts 1918 om Ordningen af den højere Skoleundervisning i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner. Der viste sig flere Vanskeligheder ved at faa den Ordning gennemført. En af disse og ingenlunde den mindste, beroede paa Spørgsmaalet om, hvilket Forhold der skulde være mellem Statens, Kommunernes og de privates Deltagelse i Ud-